Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ: въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 109. Четверъ 16 (28) Мая 1891. **Рôкъ I.**

Не лицемѣрте!

Коли мы недавно тому вказували на шкôдливость панславизму, ширеного Россією межь народами славяньскими, и заразомъ заприметили, що такъ зване славянофильство має бôльше хиба теоретичне значѣнє а лишь дуже малу практичну вартôсть, несподѣвались мы, що сей нашъ поглядъ знайде вже такъ скоре потвердженє въ новыхъ фактахъ. Потвердженє се дали намъ три ось такѣ найновѣйшѣ факты. Зборы славяньского благотворительного комитету въ Петербурзѣ, конґресъ славяньскихъ студентôвъ въ Празѣ, и на конець ювилей львôвского товариства студентôвъ университетскихъ „Академическій Кружокъ".

На зборахъ славяньского благотворительного комитету въ Петербурзѣ, заявивъ ґен.-поручникъ Киреєвъ, що основна засада славянофильства мѣстить ся въ отсихъ трохъ словахъ: Православіє, самодержавіє и народность. Россійскій ґенералъ бувъ отже зовсѣмъ отвертый и сказавъ такъ якъ думавъ, бо не потребувавъ крыти ся зъ своими гадками. Що вôнъ пôдъ самодержавіємъ не розумѣвъ иншои формы правительства лишь ту, яка єсть теперь въ Россіи, а пôдъ національностію певно анѣ ческу анѣ польску або яку иншу, лишь тôлько россійску, о тôмъ чейже нема и сумнѣву. А коли вôнъ всѣ тѣ три засады зôбравъ въ одну цѣлость пôдъ назвою славянофильства, то давъ тымъ найлѣпшій доказъ, до чого стремить россійскій славянофилизмъ — въ сѣмъ случаю то само що панслявизмъ россійскій — и яке практичне значѣнє повиненъ вôнъ мати пôсля бажань Россіи для всѣхъ Славянъ: они повиннѣ забути зовсѣмъ на якійсь самостôйный розвôй, повиннѣ вôдкинути свою вѣру и народнôсть, повиннѣ вôдцуратись всякои свободы а лишь приймити православіє, приймити оденъ языкъ россійскій и нагнути свôй каркъ пôдъ одно ярмо самодержавія, а тогды можуть бути певнѣ, що знайдуть спасеніє въ Россіи. Мы, васъ Славянъ — каже Россія — будемо дуже любити, тôлько дайте намъ свою душу и тѣло. Таке єсть практичне славянофильство Россіи!

Якъ выглядає теоретичне славянофильство, котрого засады суть тѣ, що всѣ Славяне повиннѣ любити ся и однѣ другимъ помагати, не нарушуючи ихъ правъ народныхъ, се показує зъѣздъ славяньскихъ студентôвъ въ Празѣ. Межи горячими студентами славяньскими повстала була гадка зъѣхатись въ Празѣ и тамъ спôльно нарадитись надъ справами важными для всѣхъ Славянъ. Думавъ хто, що се въ теоріи красне славянофильство одушевить всѣхъ молодыхъ Славянъ, що бодай мѣжь ними настане повна згода и порозумѣнє. Дежь тамъ! И тутъ показало ся, що теорія а практика то не все одно. И на сѣмъ зъѣздѣ показало ся, що не всѣ Славяне, хочь бы они були и поступовѣ люде, суть однои и тои самои думки, бо прецѣ мають свои окремѣ интересы. Словѣнцѣ и Болгаре не выслали своихъ заступникôвъ, бо сказали, що конґресъ не представляє для нихъ нѣякого интересу, Сербы почали сварити ся зъ Хорватами а нашѣ москвофилы зъ „Академического Кружка", котрѣ казали, що представляють на конґресѣ не Русинôвъ, але Россіянъ, почали таки сварку зô всѣми, бо всѣхъ ихъ за то высмѣяли.

Нашѣ москвофилы, що хотять бути ще бôльшими Россіянами якъ самѣ Россіяне, заступали вѣрно проґраму, яку высказавъ ґен. Киреєвъ въ Петербурзѣ, хочь ихъ нѣхто о то не просивъ и не дававъ имъ на то мандату; ихъ отже лютило то дуже, що другѣ Славяне за ту ревность для Россіи ихъ высмѣяли. Они думали, що и тамъ якъ нинѣ у Львовѣ будуть могли сказати: „Борись (вже не „Кружокъ" але „Славянство") за великій русскій народъ... онъ стоить великаномъ на твердыхъ основаніяхъ: на одной вѣрѣ, на одномъ языкѣ", а тымчасомъ знайшли у всѣхъ лишь глумъ и посмѣхъ!

Зберѣмъ же всѣ тѣ факты разомъ и порôвнаймо ихъ зъ тымъ, що дѣялось у насъ на ювилею „Кружка". Вартôсть славянофильства и тенденцію россійского панславизму высказали мы хочь коротко але достаточно. Колижь порôвнаємо теперь слова ґен. Киреєва зъ словами п. Гойвановича о одной вѣрѣ и однôмъ языцѣ — о самодержавію не мôгъ вôнъ очевидно говорити въ конституційнôй Австріи — коли дальше нагадаємо слово „Матушка Русь" въ письмѣ гр. кат. питомцѣвъ до „Кружка", то нѣхто не заперечить, що въ нихъ єсть одна и та сама тенденція и що нашъ голосъ остерѣгаючій нашу семинарію духовну передъ москвофильствомъ бувъ зовсѣмъ справедливый.

Тымчасомъ на нашъ голосъ „Галицкая Русь", що ширить у насъ москвофильство знай-

Тучѣ и грады.

Кôлько разôвъ заблысне блыскавка на небѣ и у воздусѣ роздасть ся такъ сильнымъ гукотомъ, що ажь стѣны хаты потрясуть ся и шибы у вôкнахъ забренять, то злякаєсь хочьбы и якъ вôдважный чоловѣкъ та мимо волѣ тогды пытає: Господи! Зъ вôдки то тамъ въ горѣ берєсь якась така страшна и грôзна сила? Коли дѣти пытають, що чи хто то такъ гремить тамъ въ горѣ, то у насъ имъ звычайно кажуть, що то святый Петро колачѣ розвозить, але старшому, що такъ поясню́є дитинѣ се зъявище въ природѣ мимо волѣ приходить на гадку, що той святый бувъ якійсь дуже страшный та й ледви чи єго колачѣ бы смакували, колибь вôнъ дѣйстно ширячи такій пострахъ ѣздивъ по небѣ. Чоловѣкъ зъ давенъ давна слѣдивъ за причиною сего зъявища въ природѣ, але до нинѣ ще не въ силѣ єго зовсѣмъ розслѣдити, хочь дôйшовъ вже, що причиною сего зъявища єсть та сила въ природѣ, котру называємо громовиною або грецкимъ словомъ електрикою. Ту силу научивъ ся чоловѣкъ навѣть добувати зъ природы и обертати єи на свôй ужитокъ; нинѣ електрикою передаємо письмо въ однôй хвили на сотки и тысячѣ миль далеко (телеґрафы) освѣтлюємо домы и улицѣ та цѣлѣ мѣста (лямпы електричнѣ) и уживаємо єи до всѣлякои роботы (машины порушанѣ електрикою) а мимо того годѣ намъ все ще знати зовсѣмъ ясно, якъ повстають блыскавки и громы та чому неразъ зовсѣмъ погôдне и чисте небо засунесь въ однôй хвили хмарами, а зъ нихъ зачинають летѣти блыскавки и бють громы оденъ по другôмъ.

Першій Франклинъ, пустивши въ 1762 р. паперового орла зъ зелѣзными кôнцями на шнурку пôдъ хмару, переконавъ ся, що хмара мала въ собѣ електрику, бо кôлько разôвъ вôнъ приложивъ палець чиколонкомъ до шнурка, тôлько разôвъ перейшла зъ шнурка електрична искра въ єго палець. Вôдъ того часу стало отже звѣстно, що хмары, котрѣ складають ся зъ маленкихъ мѣхурцѣвъ водной пары можуть мати въ собѣ електрику такъ само якъ и кожде друге тѣло на земли а вôдтакъ стало ще и то звѣстно, що електрика даєсь роздѣлити на двѣ якійсь силы, котрѣ насампередъ роздѣленѣ сполучують ся вôдтакъ разомъ, выкликують свѣтло и теплоту або творять то, що звычайно называємо искрою електричною. Здаєсь, що хмары мають въ собѣ звычайно лишь одну часть електрики (т. зв. позитивну або неґативну); коли отже чорна хмара зъ одною (н. пр. позитивною) частею електричнои силы повисне надъ землею, то она добуває зъ землѣ и зъ всего, що на нѣй, другу часть (неґативну) и стараєсь зъ нею получити ся. Тота друга часть електричнои силы на земли пôднимає ся въ гору по всѣхъ предметахъ, що сторчать найвысше (вежѣ, стовпы, высокѣ дерева) и пôдходить такъ до електричности, що въ хмарѣ. Колижь межи тыми предметами а хмарою лишь мале мѣсце, а сила електричности велика, то обѣ тѣ електричности сполучають ся въ одну середъ прояву теплоты и свѣтла а мы кажемо тогды, що блыснуло и грôмъ ударивъ або перунъ трѣсъ. (Перуномъ называли нашѣ прадѣды старѣ Славяне, божка громôвъ). Того рода блыскавки суть дуже вузкѣ и можна ихъ досыть часто видѣти пôдчасъ тучѣ; они летять зикзакувато, значить ся, летять хвильку просто, наразъ въ бôкъ, вôдтакъ знову просто або знову въ другій бôкъ и т. д. Коли така блыскавка (мы кажемо звычайно грôмъ) вдарить н. пр. въ хату або якійсь будынокъ, то она перебѣгає по нѣмъ, рôзными мѣсцями поробить дѣры, повывалює муры, запалить дерево, зъ деревины выдре пасъ вôдъ самого вершка ажь до споду, и щезне ажь въ земли; колижь ударить просто въ землю, а въ тôй земли єсть досыть пѣску, то стопить той пѣсокъ и зъ него робить ся тогды т. зв. громова стрѣлка, а люде, що того не розумѣють думають тогды, що тѣ стрѣлки спадають зъ громомъ, таки зъ неба. Блыскавки такѣ розтоплюють навѣть зелѣзо. Недавно тому бувъ и такій случай, що така блыскавка розтопила на

шла лишь ось якій арґументъ: „Неужели п. Кахникевичъ не знаетъ, що юбилей „Акад. Кружка“ начался богослуженіемъ въ Успенской церкви, совершеннымъ уніатскими священниками? Неужели п. Кахникевичъ не читалъ въ „Галицкой Руси“ о подробностяхъ пира, що обѣдъ начался отпѣтіемъ „Христосъ воскресе“, що уніатскій священникъ благословилъ трапезу и ядущихъ и що во время цѣлого юбилея не обсуждались вообще религійныи вопросы? Правда, никто изъ участниковъ не повторилъ програмы п. Романчука. Но то еще не составляетъ причины, дабы питомцы семинаріи, будущіи священники, учители христіанской любви и мира, не могли выразити своихъ братскихъ чувствъ и поздравленій своимъ товарищамъ изъ гимназіи и университета, своимъ роднымъ и друзьямъ, наконецъ членамъ того Общества, которыи, во врема послѣдняго изгнаня многихъ питомцевъ изъ семинаріи, собрали между собою довольно значительную суму и дали голодающимъ средства къ жизни, а съ неимѣющими обиталищъ братски дѣлили свои постели“.

Не лицемѣрте! скажемо на тй слова, не будьте тымъ фарисеємъ, що передъ престоломъ Господнымъ вычислявъ кôлько разôвъ на день молить ся и якъ вôнъ строго постить! Не мѣшайте зъ москвофільствомъ людей и фактôвъ, котрй не стоять зъ нимъ въ нѣякôй звязи! Голосъ нашь, бувъ голосомъ не чоловѣка посторонного, а Русина, котрый любить свôй нарôдъ, свою церковь, край и державу, а котрый ненавидить фарисеѣвъ и зрадникôвъ, и знає дуже добре, що ширеню москвофільства не стоять на перешкодѣ анѣ „уніятскій священикъ“ анѣ спѣванє „Христосъ воскресе“ а хиба одно и друге можуть бути лишь доброю заслоною. Атже лишь тымъ лицемѣрствомъ и фарисействомъ ширить ся у насъ москвофільство и баламутить нарôдъ. Нещастємъ для насъ було бы, колибъ то лицемѣрство мало перейти и въ тыхъ, що мають стати провѣдниками народу, бо чейже нѣхто тому не заперечить, що зъ людей, котрй бы придержували ся засадъ лицемѣрного москвофільства нашого при данôй нагодѣ сталисъ бы лишь самй зрадники народу, церкви и державы. Противъ того пôдняли мы нашъ остерѣгаючій голосъ, та и нинѣ его пôдносимо.

Справы краєвй.

(Меморіялъ Выдѣлу краєвого въ справѣ вызначеня зъ державного Скарбу дотацій на рôльничй цѣли). Выдѣлъ краєвый вôднѣсъ ся до Намѣстництва зъ просьбою, щобы оно выєднало у Міністерства слѣдуючй субвенціи на науку рôльництва и лѣсництва въ Галичинѣ на рôкъ 1892.

I. На школы рôльничй: На частковє покрытє коштôвъ удержаня высшои краєвои школы рôльничои въ Дублянахъ (кошты тй выносять теперь суму 37.848 зр.) замѣсть дотеперѣшнои дотаціи 5.000 зр. субвенцію въ сумѣ 12.000 зр.

На удержанє краєвыхъ низшихъ школъ рôльничихъ въ Дублянахъ, Городенцѣ и Ягольници по 3.000 зр. для кождои.

Жаданє се мотивує Выдѣлъ краєвый тымъ, що вдоволяючій розвôй згаданыхъ школъ вымагає такожь збôльшеня коштôвъ удержаня. Крôмъ того, що заведено въ Ягольници и Городенцѣ окремй курсы ветеринаріи и городы для практичнои науки управы тютюну та побôльшено средства науковй, пôдвысшено платню учителѣвъ наданємъ имъ пятилѣтныхъ додаткôвъ, и установлено учителѣвъ до наукъ елементарныхъ, поробивъ ще Выдѣлъ краєвый значнй наклады на улѣпшенє тыхъ щкôлъ. Число ученикôвъ въ сихъ школахъ збôльшаєся зъ кождымъ рокомъ, а дирекціи згаданыхъ шкôлъ мусять вôдмавляти принятя зъ причины ихъ переповненя. Показуєсь навѣть потреба збôльшити число рôльничихъ шкôлъ.

Выдѣлъ краєвый постановивъ зъ початкомъ 1892 року вôдкрыти низшу школу рôльничу въ Стрыю. Кошты заложеня тои школы, т. є. поставленя будынку шкôльного, помешканя для учителѣвъ и будынкôвъ господарскихъ, вынесуть около 35.000 зр.; зъ того повѣтова субвенція и иншй жертвы покрыють около 5.000 зр., а 15.000 зр. покрыє край зъ власныхъ фондôвъ, коли Правительство удѣлить одноразовои запомоги въ такôй самôй высотѣ.

II. На школы спорôдненй зъ рôльничими: На удержанє курсу горальничого при выс. краєвôй школѣ въ Дублянахъ 1.500 зр. — На удержанє школы управы льну и конопель въ Городку, 2.200 зр. — На удержанє тарнôвскои городничои школы и розширенє будынкôвъ шкôльныхъ 10.000 зр.

III. На вандрôвну науку рôльництва: На удержанє чотирохъ вандрôвныхъ учителѣвъ до ширеня раціональнои сельскои господарки мѣжь селяньствомъ субвенцію въ сумѣ 4000 зр.— На удержанє вандрôвного, Выдѣломъ краєвымъ именованого инструктора до науки молочарства, 1000 зр. — На удержанє такого самого инструктора до управы тютюну 600 зр., а на высылку его за границю запомогу въ сумѣ 400 зр. — На покрытє коштôвъ удержаня краєвои школы лѣсництва домагає ся Выдѣлъ краєвый 7000 зр. т. є. о 2000 зр. бôльше, якъ минувшого року, мотивуючи жаданє се значнымъ збôльшенємъ ся коштôвъ удержаня тои школы и конечнымъ збôльшенємъ учительскихъ силъ. Удержанє школы тои выносило въ р. 1887 12.281 зр., а въ минувшôмъ роцѣ пôднесло ся до сумы 16.600 зр. — На стіпендіи для абітурієнтôвъ краєвои лѣсовои школы 800 зр. Тутъ пôдносить Выдѣлъ краєвый, що школа лѣсова не може всесторонно теоретично и практично выобразувати своихъ ученикôвъ, и длятого треба ихъ высылати бодай на однорôчну практику въ добре зорґанізованыхъ лѣсовыхъ господарствахъ:

IV. На пôдпиранє науки рôльничои и лѣсничнои въ загалѣ: На выдавництво пôдручникôвъ для ученикôвъ низшихъ шкôлъ рôльничихъ, до наукъ фахово рôльничихъ и и природничихъ, субвенцію въ сумѣ 1400 зр. На прилады до демонстраціи при науцѣ молочарства, для инструкторôвъ 800 зр. — На покрытє коштôвъ теоретичного и практичного образованя сталыхъ учителѣвъ молочарства для низшихъ шкôлъ рôльничихъ 1000 зр.

Загаломъ зажадавъ Выдѣлъ краєвый на рôкъ 1892 зъ державного скарбу на рôльничй цѣли дотаціи въ сумѣ 80.700 зр.

Переглядъ політичный.

Вчера приняла комісія буджетова титулъ 7. буджету міністерства рôльництва, а Міністеръ заявивъ, що правительство буде все робити, щобы пôднести станъ селяньскій. Законъ о заведеню палатъ робôтничихъ вже готовый. Въ справѣ основаня новои школы рôльничои у всхôднôй Галичинѣ заявивъ Міністеръ, що ще не розпочались нѣякй переговоры въ сѣй справѣ, але за то розпорядивъ вôнъ, щобы въ школѣ рôльничôй въ Ягольници учено такожь управы тютюну.

Въ наслѣдокъ маніфестацій въ Варшавѣ въ день 3 мая, постановило правительство російске обострити поступованє своє въ Царствѣ польскôмъ супротивъ Полякôвъ и, якъ зачувати, рѣшило ся заказати польскôй молодѣжи зъ Царства ходити до шкôлъ въ Галичинѣ. Въ тôй цѣли буде утрудненє выдаванє паспортôвъ на выѣздъ за границю а родичамъ, що схотять вôдвозити свои дѣти до Галичины не будуть таки зовсѣмъ выдавати ся паспорты.

Вѣсть, будьтобы россійскій наслѣдникъ престола мавъ по своѣмъ приѣздѣ до краю заручити ся зъ княжною Оленою чорнорскою, єсть безосновна.

кôлька кільометрôвъ довгій дрôтъ телеґрафічный и вôнъ щезъ безъ слѣду, хочь правда, що то бувъ и дрôтъ того рода, що давъ ся зовсѣмъ, якъ то кажуть, зъ дымомъ пустити. Лишь такй блыскавки убивають людей и звѣрята. Убитого иногдѣ грôмъ покалѣчить, вôдорве кусень тѣла, попарить, обсмалить волосє, выпалить десь въ однôмъ мѣсци пятно на тѣлѣ, але часто буває и такъ, що не лишить на нѣмъ и слѣду. Въ сѣмъ послѣднôмъ случаю не можна властиво сказати, щобы его грôмъ убивъ, то єсть. та сила електрична, що зъ хмары перескочила на чоловѣка, але ось якъ въ такихъ выпадкахъ буває: Кождый чоловѣкъ, кожде звѣря и кождый предметъ має въ собѣ електрику, колижь пôдчасъ тучѣ въ хмарахъ назбираєсь богато силы електричнои, то она своимъ вплывомъ роздѣлить въ чоловѣцѣ силу електричну на двѣ части: одна пôйде въ голову и горѣшну часть тѣла а друга въ ноги. Коли пôдчасъ грому обѣ тй части електричности сполучать ся разомъ въ чоловѣцѣ, то и въ его серединѣ настане рôдъ такоижь самои блыскавки, котра его убє, бо пôрве чи попалить щось въ серединѣ, хочь зъ верха анѣ слѣду на нѣмъ вôдъ грому не видко. Часомъ буває такъ, що така внутрѣшна блыскавка лишь щось попсує хвилево въ чоловѣцѣ, въ его нервахъ. Такій случай бувъ передъ кôлькома роками на университетѣ въ Инсбруцѣ, де ударивъ бувъ грôмъ, коли якъ разъ на коритари бувъ якійсь чоловѣмъ, котрымъ кинуло лишь на землю и вôнъ може зъ пôвъ години по тôмъ лазивъ лишь рачки на рукахъ и ногахъ та не мôгъ пôдняти ся.

Найчастѣйшй бувають широкй блыскавки. Коли такъ середъ темнои ночи заблысне, то здаєсь якъ колибъ небо отвиралось. Тогды то переходить електричнôсть въ цѣлôй широтѣ зъ однои хмары на другу. Грôмъ вôдъ такои блыскавки не розходить ся заразъ але ажь по хвили и зачинає вôдъ разу гуркотѣти та слабне чимъ разъ бôльше ажь и притихне а не роздаєсь зъ такимъ лоскотомъ якъ вôдъ вузкои зикзаковатои блыскавки. Коли широка блыскавка перелѣтає въ дуже высокихъ хмарахъ, то мы й не чуємо грому та кажемо тогды, що то блыскає на погоду. Такй блыскавки суть часомъ лишь вôдблескомъ дуже далекихъ правдивыхъ блыскавокъ, що буває дуже часто тогды, коли понадъ вечѣръ блыскає дуже низько але за то далеко понадъ самою землею.

Дуже рѣдкій, и длятого мало знаный и мало розслѣдженый, єсть третій рôдъ блыскавокъ, такъ званй круглй блыскавки. Они появляють ся въ видѣ огнистыхъ куль, зависають дуже довго у воздусѣ понадъ землею, и рѣдко лишь, коли розжарять ся до бѣлости пукають зъ лоскотомъ; звычайно щезають такъ само тыхо якъ повстали. Дуже красный примѣръ такои круглои блыскавки було видко сего року дня 5 марта о 10 год. вечеромъ при дорозѣ зъ Водникъ до Звенигорода. Зъявище се такъ рѣдке а такъ цѣкаве варте того, щобы всюды о нѣмъ знали и длятого подаємо тутъ его такъ, якъ о нѣмъ розказувавъ той чоловѣкъ, що его тогды выдѣвъ.

„Я ѣхавъ — оповѣдає очевидецъ зъ Водникъ до Звенигорода. Нôчь була темна, слôтна и вѣтеръ сильный дувъ въ поли. Я загорнувшись добре лише вôдъ часу до часу выглядавъ, чи не побачу де свѣтла зъ недалекого села. Такъ байдужно сидячи побачивъ я наразъ иначе блескъ, котрый я зразу взявъ за свѣтло хатне, але й сейчасъ змѣркувавъ я, що свѣтло се надто велике на хатне, а далѣ, що оно и не свѣтить въ тôй сторонѣ, де село лежало. Думаю я о тôмъ свѣтлѣ, ажь дивлю ся на свого вôзника, а на верху его шапки заблысло свѣтло якъ бы зъ пачки замоклыхъ сѣрникôвъ, якй вôнъ певно запхавъ въ подерту шапку и котрй замовкши почали фосфорично свѣтити ся. Хочу єму се сказати, а тымчасомъ вже цѣла его шапка зъ верху заяснѣла, а дальше ся яснôсть перейшла и на руку и на части плечей. Здивованый пытаю я его, чи бачить вôнъ, що зъ нимъ дѣє ся, а вôнъ каже, що вже вôдъ довшого часу бачить на коняхъ и на собѣ „огонь“. И справдѣ руки его блыщали, а у коней грива и боки свѣтили ся. Ба въ кôнци захопило свѣтло цѣлй сани и заяснѣла солома, на котрôй я зъ заду саней

Въ Парижи страйкують вôдъ колькохъ вже днѣвъ вôзники и кондукторы омнибусôвъ. Публика стоить по сторонѣ страйкуючихъ, котрî домагають ся подвысшеня платнѣ и зменшеня годинъ працѣ. Вôзники, котрî не хотять належати до страйку, не можуть навѣть пôдъ охороною поліціи выѣхати, бо страйкуючî обкидують ихъ болотомъ и каминями. Було вже кôлько бôйокъ мѣжъ поліцією а страйкуючими и много осôбъ увязнено.

Сербскій президентъ міністрôвъ Пашичь выѣхавъ вчера въ ночи до Вѣдня, а зъ вôдтамъ поѣде до Трієсту и Италіи. Президентъ скупштины Катичь скликавъ на день 31 с. м. до Ягодины вѣче радикальнои партіи на котрôмъ мае ся обговорити справа заснованя товариства, котрого цѣлею було бы ввести въ житє идею балканьскои конфедераціи.

Сербска рада міністрôвъ ухвалила поставити префекта поліціи, Тодоровича, передъ судъ за непослухъ, котрого наслѣдкомъ було, що въ часѣ вывезеня кор. Наталіи, прийшло ажь до проливу крови.

Новинки.

— **Громадѣ Бѣлогорща,** повѣта львôвского, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 100 зр запомоги на будову школы.

— **Розпоряджене въ справѣ роботникôвъ.** Ц. к. Намѣстництво выдало розпоряджене, щобы кождый роботникъ, занятый роботою на даху, ґзимсахъ або на такôй части будынку, зъ котрои можна упасти, бувъ привязаный линвою, котра охоронила бы его вôдъ упаденя. Розпорядженя сего, котре не нарушуе подрôбныхъ приписôвъ поліціи, треба придержуватись не лишь при новыхъ будôвляхъ, но такожь при направахъ и декораціяхъ домôвъ, а за точне его перестерѣгане вôдповѣдають въ першôмъ рядѣ тî, що дають роботу и наставники при будôвляхъ, а опôсля и самî робôтники.

— **Конкурсъ.** Зверхнôсть громады Чернелиця розписала зъ речинцемъ до кôнця червня с. р. конкурсъ на посаду мѣского лѣкаря, зъ рôчною платнею 620 зр. Убѣгати ся можуть лишь докторы медицины и то христіяне.

— **Дръ Володимиръ Залозецкій** совѣтникъ санітарный и примарій шпиталю черновецкого, буде обходити дня 20 червня 25 лѣтный ювилей своеи лѣкарскои дѣяльности.

— **Почетне горожаньство** надала дня 20 с. м. мѣска рада въ Глинянахъ начальникови свому п. Едвардови Брікманови и б. судьи въ Глинянахъ п. Іосифови Товарницкому.

— **Великій градъ** упавъ коло Дрогобича и наробивъ тамъ богато шкоды.

сидѣвъ, особливо тая, токру сильный вѣтеръ порушавъ. Се свѣтло осѣло и на менѣ, а батôгъ, котрымъ порушавъ вôзникъ, подабавъ на ясне огнисте пасмо. Се зъявище тревало кôльканацять мінутъ и наразъ зникло. Стало дуже темно. Поволи ступали конѣ середъ темнои дороги, заваленои на пôвъ снѣгомъ, на пôвъ болотомъ, и годѣ було скоро ѣхати. Я старавъ ся пояснити вôзникови се зъявище, беручи за пôдставу блудный огнѣ, або нагромаджену електричнôсть; ажь наразъ нове ище красше зъявище звернуло мою увагу. Коло самои дороги, ведучои до Звенигорода, недалеко дороговказу коло Водницкои границѣ, закрутилось свѣтло, якъ бы мала воздушна труба, котре пôднесло ся трохи понадъ землю и въ формѣ бальона повисло, крутячи ся около своеи оси. Свѣтло се було велике може около пять метрôвъ въ промѣрѣ, крутилось скоро и сыпало ясными искрами, котрî ажь на дорогу коло коней падали. Въ свѣтлѣ тôмъ бувъ яснѣйшій осередокъ, подобный до розпаленого прута зелѣзного. Цѣла тая маса свѣтла выглядала якъ въ церквѣ засвѣченый колибаючій ся павукъ, але не уступала зô свого давного мѣсця. Довшій часъ стояли и мы здивованî, дивлячись на се чудне зъявище, але що оно не уступало, то мы поѣхали дальше, лишаючи его на тôмъ самôмъ мѣсци. Еще зъ десять мінутъ оглядавъ ся я и видѣвъ сей танець свѣтла чи фосфоричного чи електричного на тôмъ самôмъ мѣсци. (Конець буде.)

— **Въ Гутѣ полевоцкôй,** каменецкого повѣта лучилась 14 мая сумна пригода. Вôзникъ двôрскій, перевозячи на фôльварокъ „Казанье“ робôтникôвъ, перевернувъ вôзъ такъ нещасливо, що кôлькохъ робôтникôвъ, поранилось. Найбôльше потерпѣла одна бѣдна вдова, мати четверо дрôбныхъ дѣтей, котрôй колесо здерло шкôру зъ головы и розôрвало шию понизше щоки. Першои помочи лѣкарскои удѣливъ ѣй лѣкарь зъ Топорова, але ажь за другимъ вôзванемъ. Хору вôдвезено до шпиталю.

— **Зъ нараженемъ власного житя.** Въ Дрогобычи сполошились сими днями конѣ на ул. Бориславскôй и гнали просто на малу дитину, котра бавила ся середъ гостинця. Скарбовый надстражникъ п. Едмундъ Братковскій добачивши небезпечнôсть, яка грозить дитинѣ, кинувъ ся передъ конѣ и зъ нараженемъ власного житя здержавъ ихъ передъ самою вже дитиною.

Зъ судовои салѣ. Передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ у Львовѣ вела ся черезъ три днѣ цѣкава розправа. Обжалованыхъ було 5 осôбъ, а именно: Ной Беръ, кравець и Шмуль Валяхъ, слюсарь обжалованî о 13 крадѣжей, якихъ допустили ся оба въ спôлцѣ до кôлькохъ мѣсяцѣвъ (загальну вартôсть украденыхъ рѣчей обчислено надъ 2000 зр.); Перля, жѣнка Валяха о участь въ крадѣжи, Іосель Бавмъ, коноводъ зъ Пôдсосова, повѣта бобрецкого и львôвскій золотникъ Саксъ о купно краденыхъ Беромъ и Валяхомъ рѣчей. До розправы завôзвано 29 свѣдкôвъ, а трибуналъ поставивъ судьямъ присяжнымъ ажь 46 пытань, и опôсля засудивъ двохъ головныхъ злочинцѣвъ на 5 лѣтъ тяжкои вязницѣ, Перлю Валяхъ на 3 мѣсяцѣ, Бавма на 3 роки а Сакса увôльнивъ. Всѣ крадѣжи були переведенî дуже зручно. Беръ, старшій вже злодѣй и притôмъ кравець пôдглядавъ помешканя, а Валяхъ дороблявъ ключѣ и витрихи. Всѣ крадежѣ вôдбували ся вечеромъ мѣжь 6 а 7 год. по бôльшôй части въ суботу. Злодѣѣ забирали переважно срѣбло, хочь не гордили и иншими рѣчами.

Господарство, промыслъ и торговля.

Про станъ засѣвôвъ въ нашимъ краю подае справоздане Галицкого товариства господарского такî вѣсти:

Перша половина мѣсяця мая була суха, всхôдный вѣтеръ высушивъ рôлю такъ, що нѣчо не росло и годѣ було веснувати. Станъ такій панувавъ не лише въ Галичинѣ, але татожь, ще въ бôльшôмъ степени, на Угорщинѣ и въ иншихъ краяхъ Австріи та середнои Европы. На Угорщинѣ, примѣромъ, пшениця пожовкла и зрѣдла, жито пусте а ячмѣнь такожь плохій. Бурянъ приголомшуе тамъ зрôстъ збôжа, а хробаки зачинають дуже шкодити. Тымъ то и поясню̂е ся причина, длячого цѣна збôжа такъ значно — якъ за послѣдныхъ 10 лѣтъ не бувало — пôднесла ся.

У насъ въ Сокальскимъ и Бельскимъ майже всюды переорано рѣпакъ, пшениця гôрша вôдъ жита, ячмена и вôвсы посходили незле, лишь коло Угнова починае ся появляти на ячмени ржа. Горохъ и бôбъ держать ся досыть добре. Бараболи що лишь ту и тамъ посходили, а въ богато околицяхъ лишь що кôнчать садити. Конюшина и луки черезъ посуху не рушають ся. Сады цвитуть вправдѣ рѣсно, але невидане множество хрущѣвъ нищить цвѣтъ и листє, а черезъ то и надѣю на овочѣ. Цѣна пѣшого робôтника доходить до 30 кр. а тяглого до 1 зр. 50 кр.

Коло Красного, Глинянъ и Золочева майже всюды переорано рѣпакъ, а на полишеный кинулась мушка. Вчаснѣйшî пшеницѣ лѣпшî, пôзнî майже зовсѣмъ лихî, а въ тыхъ мѣсцевостяхъ, де въ осени появилась гусениця на пшеницяхъ, теперь переорюють, бо нема надѣѣ и на лихî жнива. Черезъ всхôднî вѣтры и посуху жита зрѣдли, а ячмена пôзно засѣянî ледви посходили, вôвсы дуже рѣдкî, горохъ и бôбъ сходить. Станъ конюшинъ и лукъ дотеперь середный. Бульбы вже посаджено, на буракахъ и капустѣ появилась мушка, котра псуе молодî ростины. Сады цвитуть дуже рѣсно, але хрущѣ роблять велику шкоду. Пѣшого робôтника платять по 16—30 кр., тяглого по 1 зл. 50 кр. до 2 зл.

Зъ Перемышляньского пишуть, що въ наслѣдокъ сухихъ вѣтрôвъ зле выглядае озиме збôже, именно жито, котре заострило ся и зрѣдло. Ранні ячмена вже пожовкли, а вôвсы посходили рѣдко; роботы весняні ще не покôнченî. Инвентарѣ робучій находять ся въ злôмъ станѣ, бо управа занадто вогкои землѣ була дуже тяжка. Сады ще не розвились, але цвѣтъ рѣсный, кобы лише колькаднев̂î острî вѣтры не спалили.

Въ Рогатиньскôмъ переорано половину рѣпаку, а на полишенôмъ появляють ся хрущики. Пôзнѣйшî пшеницѣ лихî або непевнî, ранѣйшî середнî. Жита взагалѣ середнî, ячмена и вôвсы посходила, але тупо ростуть, такъ само горохъ и бôбъ. Бульбы недавно почали садити, розсады капусты досыть лихî, а буракôвъ зôйшло мало. Богато торôчнои конюшины вымерзло на долахъ, а на лукахъ порôстъ слабый. Сады лише що подекуды цвитуть, на хрущѣвъ якось не жалуесь нѣхто. Робôтникъ пѣшій 18 до 25 кр., тяглый 1 зр. 20 кр. до 1 зр. 80 кр.

Въ Пôдгаєцкôмъ и Бережаньскôмъ кôльkaденна слота зъ кôнцемъ цвѣтня и посуха въ маю при сильнôмъ полуднево-всхôднôмъ вѣтрѣ вплынули шкôдно и на озимî и на ярî засѣвы. Поверхня землѣ забита и тому здержаный зрôстъ ростинъ, а до того мыши появляють ся въ збôжу и конюшинѣ. Рѣпакъ, котрого тамъ впрочôмъ мало управляють, ледви уйде. Пшениця вправдѣ не знаменита, але выглядае лѣпше вôдъ жита, котре ледво уйде. Ячмена и вôвсы, горохъ и бôбъ недавно посѣянî сходять не зле; кукурузу мимо посухи садять. Конюшина розмѣрно добра, де єи мыши не ушкодили. Бульбы зачали лишь въ декотрыхъ мѣсцяхъ садити а позасаджуванî сходять досыть добре. Вогкî луки добрî, сухî некопче. Сады цвитуть вправдѣ дуже рѣсно, але вѣтры и хрущѣ не дають надѣѣ на овочѣ. Робôтникъ пѣшій 20—30 кр. тяглый 1 до 2 зр.

Торгъ збôжемъ.

27 мая	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9.25 10.50	8.50 10·—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7.——7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7.—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8.—	7.——7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—.——.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	12.5013 50	12.5013 25	12.2513.30	13.—14.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	15.—15.50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ 15·— до 15·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 27 мая: Вôльна рôльнича спôлка оголосила заявлене, въ котрôмъ каже, що она не противить ся нѣякимъ партіямъ, не мае нѣякихъ політичныхъ цѣлей а хоче лишь сполучити всѣхъ послôвъ, прихильныхъ селяньству, для спôльного поступованя въ справахъ господарскихъ.

Вѣдень 27 мая. Рада громадска уневажнила выбôръ 3 радныхъ антисемітôвъ и 4 антисемітскî выдѣлы повѣтовî.

Бѣлградъ 27 мая. Зъ добре поинформованого жерела доносять, що сербскій проєктъ конверсіи и другî проєкты не удали ся въ Петербурзѣ. Пашичь выѣхавъ а его заступае міністеръ будôвництва.

Букарештъ 27 мая. Міністеръ вôйны зажадавъ на докôнчене укрѣплень и узброєне фортôвъ, кредиту въ сумѣ 45 міліонôвъ.

Софія 27 мая. Румуньске правительство вôдповѣло, що по розглянєню актôвъ рѣшилось не выдавати Ризова и Ножарова Болгаріи, лишь закаже имъ пробувати въ Румуніи. Ризова приставлено вже до россійскои границѣ.

Атины 27 мая. Вел. кн. Юрій выѣхавъ черезъ Константинополь до Криму.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕООЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дистильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Повнѝ уряджена церковнѝ по дешевôй цѣнѣ уставляю, а именно: **иконастасы, ôлтари, кивоты, ôлтари процесіональнѝ,** такожь **всякѝ украшенія церковнѝ** и правдиво золоченѝ. На жаданье высылаю пляны.

Чернавскій,

рѣзбярь у Львовѣ, Сикстуска ч. 2.

Во всѣхъ округахъ и провинціяхъ **пошукує ся** за сталымъ вынагородженьемъ або за высокою провизією

АҐЕНТÔВЪ

для фабрики сукна и мужеской конфекціи Дôмъ Вывозу: „пôдъ Опавою“ въ Troppau.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає флеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровѝ, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ **Виткевичь**, аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, дієты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народной Часописи“ ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ“**. Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучность, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА“ а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанємъ:

Антоній Севиньскій,

учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѝ тымъ молокомъ не слабують на жаднѝ сла бости жолудковѝ або кишковѝ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

Стація зелѣзницѣ **Мушина-Криниця**
зъ Кракова 8 *год.*
зô Львова 12 „
зъ Будапешту 12 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (въ Галичинѣ)

Найобильнѣйша **щава зелѣзиста**.

Въ мѣсци:
почта *три разы денно*,
телеґрафъ, аптека.

Положенє гôрскѝ въ Карпатахъ 590 метрôвъ надъ пов. моря.

Вôдъ стаціи зелѣзничои година дороги, добре утриманои.

Средства лѣчничѝ. Крôмъ кліматичныхъ условій, купели мінеральнѝ зелѣзистѝ, обыльнѝ въ квасъ вуглевый, огрѣванѝ методою Шварца (въ р. 1890 выдано ихъ бôльше якъ 35.000).

Купели боровіновѝ, парою огрѣванѝ (въ р. 1890 выдано ихъ 14.000).

Дотеперѣшне число ґабінетôвъ въ здроєвискахъ мінеральныхъ зôстало побôльшене, половина ґабінетôвъ въ здроєвискахъ боровіновыхъ огрѣває ся парою, дальше питє водъ Криницкои и Слотвиньскои, жентицѣ, кефѣру, — ґімнастика въ новôмъ въ тôй цѣли въ парку приладженôй будôвлѣ и т. д.

Помешканя. Бôльше якъ 1400 покоѣвъ зъ бôльшимъ и меншимъ комфортомъ умебльованыхъ, зъ постелею и услугою, по бôльшôй части заосмотреныхъ въ печи. Готель „пôдъ 3-ма рожами“ и Гостинниця „пôдъ Замкомъ“ служать до тымчасового умѣщеня особъ свѣжо прибувшихъ.

Въ маю, червню и вересню, цѣны помешкань якъ и купели, суть меншѝ.

Проходы. Великій паркъ смерековый зъ выгôдными стежками, численными лавками и мѣсцями до выпочинку и забавъ, различнѝ близшѝ и дальшѝ проходы по рôвни и по горахъ, прогульки въ прекрасну близшу и дальшу околицю.

Заосмотренє потребъ и забавы. Кôлька реставрацій, кôлька молочарнь, двѣ цукорнѣ, знаменитый дôмъ здроєвый зъ салями бальовыми, реставрацією, салею білярдовою и для игоръ, кругольня, касино, 2 выпожичальнѣ книжокъ, театръ зô Львова, оркестра здроєва А. Вроньского вôдъ 21 мая, фотоґрафъ, крамницѣ и рукодѣльники всякого рода зъ головныхъ мѣстъ прибуваючѝ и т. д.

Крôмъ стало черезъ цѣлый часъ ординуючого лѣкаря правительственного Дра Копффа практикує 7 лѣкарѣвъ. — Фреквенція рôчна выносить бôльше якъ 4500.

Въ самôмъ здроєвищи знаходить ся пôсля найновшихъ засадъ умѣєтности правительственне: Ц. к. Заведенє водолѣчниче (гидропатичие) пôдъ проводомъ спеціяліста Д-ра Еберса (въ р. 1890 здѣлано 24.000 процедуръ гидропатичныхъ).

Особы, котрѝ лѣчать ся въ ц. к. Заведеню водолѣчничимъ можуть найти умѣщенє въ свѣжо отвертôмъ приватнôмъ до потребъ гидропати.

Сезонъ отвертій вôдъ **15 мая до кôнця вересня.**

На жаданє удѣляє объясненъ.

Ц. к. Зарядъ здроєвый въ Криницѣ.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **францускій курацийный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ $^{3}|_{4}$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.